

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. С., 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кирил Д. Павлов

при участието на секретаря Евелина Д. Пейчинова
като разгледа докладваното от Кирил Д. Павлов Административно
наказателно дело № 20211870200423 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН).

С наказателно постановление (НП) № 523099-F540145/08. 07. 2020 год. Л.П.Х. - началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на НАП е наложила на едноличния търговец Л.Л.Ф. с фирма ЕТ „Л.Ф.“ гр. С. на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) "имуществена санкция" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

НП е обжалвано от наказаното лице - едноличен търговец Л.Л.Ф. с фирма ЕТ „Л.Ф.“ гр. С. в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. Моли НП да бъде отменено. В жалбата се съдържат оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на НП и се иска отмяната му, включително поради съществени процесуални нарушения.

Административнонаказващият орган възиваем по жалбата с писмено становище от пълномощника си юрисконсулт Ерска моли НП да бъде потвърдено.

Съдът, като взе предвид направените доводи и събраните доказателства по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното.

От фактическа страна.

На 02. 03. 2020 год. свидетелят К. ХР. Н., - инспектор по приходите в НАП, извършил заедно с Е.И.Е. също инспектор по приходите в НАП извършили проверка на магазин за обувки в гр. С., улица „А.“ № 1, стопанисвам от ЕТ „Л.Ф.“ с ЕИК *****. Обектът бил снабден с ЕКАФП. Фискалното устройство разполагало с функциите "служебно въведени суми" и "служебно изведени суми". Свидетелката К.Г.С. на длъжност проидавач – консултант по покана на проверяващите извършила опис на наличните в касата парични средства които били 95 лева. Препис от този опис е приложен по делото. Същевременно съгласно дневния финансов отчет съгласно фискалната памет на устройството бил 95 лева, т. е. констатирана била разлика от 70 лева. С оглед на това срещу жалбоподателя ЕТ „Л.Ф.“ с ЕИК ***** бил съставен АУАН № F540145 от 04. 03. 2020 год. , връчен на жалбоподателя, действащ чрез управителя, на същата дата, в който гореописаните фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Въз основа на АУАН било издадено и атакуваното НП, връчено на жалбоподателя на 19.04.2016 година.

При описание на нарушението в НП е посочено следното:

На 02.03.2020 г., в 17.52 часа е извършена проверка на търговски обект - „магазин за обувки“, находящ се в гр. С., ул. „А.“ № 1 стопанисван от ЕТ „Л.Ф.“ с ЕИК *****. При проверката е установено, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно дневен финансов отчет „Х“ № 0001028/02.03.2020 г. е в размер на 165.00 лв. Фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 95.00 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства. Фискалното устройство модел „Datecs DP-150“ с ИН на ФУ DT 746791 и ФП № 02746791 притежава и са активирани функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. В НП при описание на нарушението е посочено, че установената промяна в касовата наличност е в размер на (-) минус 70.00 лв. и представлява извеждане на пари от касата, което не е отразено на фискалното устройство в момента на извършването ѝ.

В заключение в НП е посочено, че ЕТ „Л.Ф.“ не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касова наличност /в случая извеждане на пари от касата/ на ФУ чрез операцията „служебно изведени“ суми.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелите К. ХР. Н. и К.Г.С.; писмени - протокол за извършена проверка № 0038589/02.03.2020 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от ДОПК, дневен финансов отчет, опис, декларация, заповед № ЗЦУ – ОПР - 17 от на изп. директор на НАП. Съдът намира, че показанията на свидетеля К. ХР. Н. са обективни, логични и последователни, в тясно логическо и житейско единство с безспорно установените факти, поради което ги кредитира изцяло. Между св. К. ХР. Н. и жалбоподателката не са налице отношения, които да сочат на заинтересованост на този свидетел от изхода на делото във вреда на жалбоподателката. Същият свидетел актосъставител е очевидец на случилото се и възприел непосредствено обстоятелствата, включени в предмета на доказване (чл. 102 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 84 от ЗАНН).

Друго не се установява и от показанията на К.Г.С., работила към момента на установяване на нарушението при жалбоподателя на длъжност продавач – консултант и именно тя е изготвила опис на паричните средства в касата при започване на проверката, препис от който е приложен по делото. Тази свидетелка се е подписала и в съставения протокол за проверката. Безспорно установено е по делото, че при сравнение със сумата 95 лева която е наличните парични средства в търговския обект определени като касова наличност от една страна и от друга дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно дневен финансов отчет „Х“ № 0001028/02.03.2020 г. който е 165.00 лв. е констатирана разлика 70 лева в по – малко.

Въз основа на горепосочения доказателствен материал се установяват по несъмнен и еднопосочен начин всички факти, включени в предмета на доказване - чл. 102 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, така, както са приети от съда. Предвид безпротиворечивостта на доказателствата по-подробното им обсъждане е ненужно - това следва по арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение съгласно чл. 84 от ЗАНН, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

От правна страна.

I. По допустимостта на жалбата - същата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна – наказания с имуществената санкция едноличен търговец, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу подлежащо на обжалване НП (чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и чл. 59, ал. 3 от ЗАНН).

По същество относно приложението на процесуалния закон - при разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления НП районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. В изпълнение правомощието си по проверка процесуалната законосъобразност на НП съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи - чл. 189, ал. 1 и 4 от ЗДвП, вр. чл. 320, ал. 1 от КЗ, в предвидената от закона писмена форма и съдържание.

Съдът приема, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. И двата акта съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са достатъчно конкретизирани, за да може наказаното лице да разбере кое негово поведение е квалифицирано като нарушение и да може да се защити по всяко обстоятелство, чрез което са се осъществили признаците му.

III. По приложението на материалния закон - НП е законосъобразно и от

материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че е извършено процесното нарушение, което правилно е субсумирано под съответния административнонаказателен състав.

Видно от разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата, извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) трябва да бъде регистрирана във фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Тъй като тази норма е задължителна (създава задължение за едноличния търговец и юридическото лице), то нейното неизпълнение се явява нарушение, за което в разпоредбата на чл. 185 ЗДДС е предвидена имуществена санкция. Възраженията в жалбата сочат по какви причини се явява разликата. Тези причини се потвърждават и от показанията на свидетелката К.Г.С., но никой не твърди, че нарушението е извършено умишлено. Достатъчна е констатацията за разликата между фактическата касова наличност и това което е по фискална памет на касовия апарат относно оборота към момента на проверката. Действително се касае за извеждане на пари в размер на 70 лева което не е отразено на фискалното устройство и тази промяна в касовата наличност не е отразена чрез функцията „служебно изведени в момента на извършването й“.

Предвид изложеното съдът смята, че дружеството жалбоподател е нарушило чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. на МФ. Като прецени, че не са настъпили вредни последици, а нарушението е извършено за първи път и нарушението не е довело до неотразяване на приходи, санкцията е правилно определена в минималния установен от закона размер - 500.00лв.

Съдът не споделя и намира за неоснователни направените възражения от страна на процесуалните представители на въззивника. Съдът както и АНО намира, че случаят не следва да се квалифицира като маловажен, тъй като несъответствието в касата не е пренебрежимо малко. Съдът намира и че не следва да обсъжда дали нарушението е извършено умишлено, тъй като е недопустимо да се търси умисъл в бездействието на юридическо лице. Правилна е правната квалификация на нарушението дадена от актосъставителя и АНО.

В случая фактическата наличност е по-малка със 70 лева от оборота по фискалната памет на касовия апарат и АНО правилно е приел за приложима имуществената санкция за случаите в които нарушението макар и по чл. 185 ал. 2 от ЗДДС не е довело до неотразяване на приходи и с основание е наложена имуществена санкция по чл. 185 ал. 1 от ЗДДС.

Случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Не са налице такива по брой и значимост смекчаващи отговорността обстоятелства, които да доведат до извод, че този случай на нарушение на чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-18 е с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този род. В самият закон е отчетено че нарушението не е довело до неотразяване на приходи и именно поради това санкцията е по ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС. Размерът на разликата 70 лева също не налага извод за приложимост на чл. 28 от ЗАНН и за определяне случая като маловажен. Законът изисква всяка промяна в касовата наличност извън случаите на продажби да се отразява в „служебно въведени“ и „служебно изведени“.

Наказанието е наложено в минимален размер, поради което съдът го намира за справедливо и при това положение съдът е съобразил всички възможни смекчаващи обстоятелства в размера на санкцията и при съобразяване, че действително не са налице основания за определяне случая като „маловажен“. Предвид наличието на предпоставки за потвърждаване на НП, съдът намира, че не следва да уважи искането на въззивната страна за присъждане в тяхна полза на разноски за адвокатско възнаграждение. Следва да бъде уважено искането на въззиваемата страна за присъждане в тяхна полза на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид липсата на правна сложност по делото, съдът намира, че възнаграждението следва да е в минимален размер от 80.00 лева.

По изложените съображения съдът приема, че атакуваното НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено и с оглед изгода на делото в полза на въззиваемата страна следва да се присъди като разноски по делото юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно Наказателно постановление № 523099-F540145/08. 07. 2020 год., издадено от Л.П.Х. - началник отдел „Оперативни дейности“ към ЦУ на НАП - гр. С., с което на основание чл. 185, ал. 1, вр. чл. 185 ал. 2 от ЗДДС е наложена на

едноличния търговец Л.Л.Ф. с фирма ЕТ „Л.Ф.“ гр. С. с ЕИК ***** "имуществена санкция" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

ОСЪЖДА едноличния търговец Л.Л.Ф. с фирма ЕТ „Л.Ф.“ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С. кв.В. бл.2 ет.2 ап. № 6 да заплати в полза на ЦУ на НАП – С. 80.00 /осемдесет/ лева разноски за юрисконсултско възнаграждение

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на глава дванадесета от АПК пред АС С.-област в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – С.: _____